

ולד חטאת פרק שלישי מעילה

יד.

עין משפט
נר מצוה

לח א מיי פ"ח מהל' ע"ז
הלכה יא טור ש"ע י"ד
סימן קמו סעיף יא:
לח ב ג מיי שם פ"ו הלכה
יב ופ"ה מהל' מעילה
הלכה ז טוש"ע י"ד סימן
קמב סעיף ח:
ב ד מיי פ"ח מהלכות
מעילה הלכה ט:
מא ה מיי פ"ח מהל'
מעילה הלכה ד:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

מותרת מימך אמר. פירוש הענין כובדים שעושה אותה אומר היא גופה לא מכלל יח' לדידי מכלל בתמיה והלכך צידוע שצטעק:
שבאשרה יתיו בקנה עט מאי לאו דאחבר מנופיהם ^ע שנסצרו הקנים שנעשו (הזו) מגוף האשרה וקאמר יתיו בקנה

והקן עלמו מותר אלמא עבודת כוכבים
שנסתברה מלילי מותרת ומשיי לקן
דקמייתא מעלמא כלומר נעשיתא הא
מקיס אחרים ולא מגוף האינן יו אי
הכי של הקדש אמאי לא נהנין ולא
מועלין (ט) אלא נהנין פריך דיוני שאין
הקן מחלין של הקדש אמאי לא נהנין יו
אלא מיירי בצינבר מגופה וי"ט אמאי
לא מועלין הכא מיירי בגידולים וקסבר
אין מעילה בגידולים ה"נ מסתברא פ"י
דמיירי בצינבר מגופה דאי ק"ד דליימי
מעלמא אמאי יתיו בידו לישקליה משקל
כלומר טיול הקן צדק בלא מקל אלא
ש"מ דמיירי דליצנברא מגופה (ט) ולכך לא
שרי ליה ליוול יו (י) מקל צדק דלמא
אמי למישקל מגוף האשירה שלא נשבר
דהא אותם קנים נשברו דומים לאותם
המחבורין לאשירה אלא אי הוה מיירי
ס בצייתי מעלמא דלא דמי לגוף
האשירה לא שייכא למיגור אטו דלמא
שקיל מאשירה ע"מא אלא ודאי מיירי
דליצנבר מגופה ודאי אמאי הורכך לומר
הוכחה ס דליירי בצינברא מגופה
כבר מוכחא שפיר מדקאמר גבי של הקדש
לא נהנין יו דהוכחה ראשונה אירי אלא
ע"י דומיא דהיכי דמיירי בלא הקדש
אלא בצינברא מגופה מדקאמר לא נהנין

כמו כן מיירי בשל אשרה באצטרב מגופה ים חבל עכשו מיירי
מגופה דלשרה מדקאמר יתח בנהא דמיירי באצטרב מגופה וקאט
לר' יוחנן דאמר עבודת כוכבים שנאמר חמליה אסורה ומשי א"ר אבא
א"ר יוחנן ואלם ^ו דלימי מעלמא גז יתח אפרוחין כלומר ממני ואפי'
נבארייתא מעלמא ליבא לאקשיי ודע דאך דקאמר יתח לא קאי אקן
ונדאי הקן אסור בהנאה בין גבי הקדש בין גבי אשירה ומאי יתח יתח
יתח אפרוחים והאפרוחים מותרים בהנאה בין גבי הקדש בין גבי אשרה
א"ר כדאמר נקמה והשתא ניהא הכל דליבא לאקשיי דלישקניהו ביד דליבא
להויי שמה יעלה באשרה וא"ר והא כדסקלק דשק דקאי יתח אקן עמלו
קאי איהא איהא לא שקל להו ים ולא אקמר שמה יעלה ו"ל דודאי
מעיקרא דקאמר יתח הקן עמלו ליבא למחש שמה יעלה ^ה שיכין ליטול
הקן בידו בלא עלייה על גבי אשרה אבל השתא דקאי יתח האפרוחים
יתח דודאי איבא למחש שמה יעלה ^ה אין נטל כל כן ליטול האפרוחים
בבלא אקן אס לא יעלה ^ה הם ששעמטין כאל וסאל ולכן נתיי להחין בקנה
אחא האפרוחים דכיון דמחין בקנה לא ינטרן לעלות באשרה כדי להחין
בקנה ^ה הדבר קל להחטין בקנה אף כשעומד על גבי קרקע וא"ת אחתי
אחמיא של הקדש לא נהנין אף מן הקן עמלו כיון דמיירי דבארייתא מעלמא
לא נומד דגורין דלמא אחא לחילופי בקנים המחוברים ים בחלון וא"ר
מעיקרא מחי הוה פריך אחמיא של הקדש לא נהנין והא שיך שפיר ומותר
פריך מעיקרא של הקדש אחמיא לא נהנין כמו גבי אשירה ולא גורין דהא
מיירי ולכן הוה פריך אחמיא מישיין גבי הקדש יומר משל אשרה אבל השתא
משפרש בסמוך אבל האפרוחים מותרים כאל וסאל ^ה דתני יתח באפרוחים
ואשרה שים אס דהבא והבא גורין דלמא אחי לחילופי בקנים המחוברים
מראשה ועד סופה: **אפרוחין באן ובאן מותרין**. פי' בין באשרה
והא דקאמר יתח בקנה קאי האפרוחים וה"ה גבי הקדש אבל לא נהנין
מי לאסורא גבי הקדש י"ל דלהכי מנא לא נהנין גבי הקדש משום דבעי
מחא ממש איהא שואל שם עבודת כוכבים אפילו הכי שרי לא אפרוחים
היו צוין היו ^ה צוין בהקפה ולא היו נותנין בהם מעות של הקדש
היה מקדיש מקמי צוין האבנים מאן דמתנדב מעות מקדיש להו ואמר
מקדיש להו לאבנים מקמי צוין אס כן לא היה יכול לפרוע שבר
הה שזונה בחול מחלל קדושת המעוה על כל הצנין ופורעים אחר
למי שמבר אבנים כמה שקנו אותם ואם תאמר לא תאמינן פרק
הלשכה ומאי שנה משבר האומנין דהבא י"ל דשאי תרומת הלשכה
בית דין ממנה בהקדש נדבת יחיד אפילו הקדישם למוסרם לצבור:

דלא ציטלה. שהרי לא ציטלה עובד כוכבים בפירוש: ריש לקיש אמר מווסת. ה' ציטלה העובד כוכבים בלבו דמימר אמר העובד כוכבים היא גופה לא מצלה שלא הציילה עצמה שלא מישבר: דאישבר מגופיה של אינן. ה' שיבר מן הענפים של אינן ועשה הקן להייו עבודת כוכבים

שנשתכרה מאלהי ללא ציטלה העוֹדֵר
 כוכבים אֵתִי יִתִּי דַשְׁמַע דְּמוֹתֵר
 דְּהִנֵּה: לָא דְרֵיטִי הֵעוֹק עֵצִים מַעֲלָמָא
 וְעֵשֶׂה קִין: (א) דִּיקָא נְמִי דְרֵיטִי נְמִי
 הִקְדַּשׁ לָא נִהְיִין וְלֹא מוֹעֲלִין אִי אֲמַרְס
 דְּשִׁנְתָּה דְרֵיטִי עֵצִים מַעֲלָמָא לְהִי לָא
 נִהְיִין מִדְּרַגְנָא. הוֹאִיל וְעַל אֵילִן שַׁל הִקְדַּשׁ
 קִרְיָא וְלֹא מוֹעֲלִין וְעַל אֵילִן מַעֲלָמָא
 אֲלֵלָא אִי אֲמַרְס וְכו': (א) לְעוֹלָם אֵימָא
 לָךְ דְּלִישְׁתְּכֵר מְגוּפִיָּה וְאֲמַאי לָא מוֹעֲלִין
 הִכָּא גְבִי הִקְדַּשׁ וְ צִנְדִּירִילִין הִצְלִין לֵאחֵר
 (מִכְלָא) שְׁהוּקְדַּשׁ עֲסָקִין וְקִסְכֵּר אִין
 מַעֲלִיָּה צִנְדִּירִילִין וְלִכְסָא מִתְרַקֵּם מִכְלָא
 וְ לְעִזְדוּת כּוּכְבִּים שִׁנְשְׁתְּכֵרָה מִאֲלִיָּה
 וְלֹא קִשִּׁיָּא לְרִבִּי יוֹחָנָן: וְרַבִּי (א) אֲפִשְׁנָה
 אֲמַרְס רִבִּין יוֹחָנָן מִתְרַקֵּם לָא לְהִי יִתִּי
 וְכֵן בָּקָא עֲלָמּוֹ מִיִּירִי אֵלָּא דִּכְיוּן דְּלִישְׁתְּכֵר
 מְגוּפִיָּה דְּלִשְׁרֵקָא קִין עֲלָמּוֹ אֲפִשְׁנָה
 אֲלֵלָא מֵאִי יִתִּי בְּקִנָּה בְּאִפְרוּחִים קִמְיִיר.
 (א) לִישְׁנָא אֲחֵרִינָא (א) הִיִּי מִסְתַּתְרָא
 וְ לָא שְׁמַעְנוּ מִשּׁוֹם דְּקִמְיִיר בִּהִי לִישְׁקֵילָא
 מִשְׁקֵל דְּמִשְׁע שְׁעֵלָה בְּזִילִין וְאִיקְסוּ
 צִדְדוֹ וְהֵא אֵלָּא שַׁלָּא הִינֵה מֵאִי הִקְדַּשׁ:
 אֲפִרְחוּסִים כֵּלָּא וְכֵלָּא. בִּין בְּזִילָן שַׁל
 הִקְדַּשׁ וְכֵן שַׁל אֲשֵׁרֵה לְפִי שְׁרִינִין כְּרִיכִין
 לְהֵלֵאֵן שְׁפִרְוִמָן בְּכַל מִקּוֹס שְׁרִינִין אֲזַל
 אֲרֵינֵה שְׁפִרְוִמָן וְכֵן אֲפִרְחוּסִי מִשּׁוֹם דְּלֵאֵן יִיבִידִי
 אֲרֵינֵה שְׁפִרְוִמָן וְכֵן אֲפִרְחוּסִי מִשּׁוֹם דְּלֵאֵן יִיבִידִי

וּמְרִיבִין לְאֵילִין וּכְאֵילִין עֲמָנָו דְּמִי וְאִפְסָרוּחִין שְׂרִיבִין לְאֵמֶן שְׂעִדִין לֹא גְדֻלָּה וְנוֹמָן וְאֵינִן יוֹכֵלִין לְפָרוֹחַ כְּבִישֵׁי דְּמִי וְאִסְרִי: **בְּרַבְנִי** הַגּוֹבֵינִין שְׁתָּקוּ וְאֵלֶּא הָעֵיטִים. מִן הַיַּעַר שֶׁל חוּלִין לְאֹרֶךְ קִדְרוֹת: מוֹעֵלִין בְּעֵצִים. עֲמָנָו הַרְבֵּאִים הַקִּדְרוֹת: וְלֹא בְּשִׁטּוֹ. הַקִּדְרוֹת שֶׁמֶסֶפֶה הַחֶרֶם מִן הַקִּדְרוֹת: וְנִבְיָהּ. הֵייוּ עֲלֵין שְׁלֵהָ לְפִי שֶׁהַגּוֹבֵרִים אֵל קִטּוּ וְהַקִּדְשִׁים אֵלֶּא דְּכֵר הַרְבֵּךְ לִבְנֵי וְלֹא שְׁפִיחֵי וְנִבְיָהּ: **גַּב' אָמַר שְׂמוּאֵל** בְּיוֹנִן בְּחוֹל וְאִסְרִי מְקַדִּישֵׁן. לְכוּמֶר כֶּשֶׁן בְּיוֹנִן בְּצִדְקָה הֵצִית הֵיוּ קוֹיִן כֵּל כְּרִי הַגִּבּוֹר מֵמַעוֹת שֶׁל חוּלִין אֵלֶּי הֵיוּ לְקוֹחִין כֵּל כְּרִי הַגִּבּוֹר בְּצִנְתָּהוּ וְלֹאחֶר בְּצִנְתָּהוּ הַגִּבּוֹר הֵיוּ מְקַדִּישֵׁן. בְּרַמְתֵּימַרְדֵּן כֶּשֶׁן שְׁהֵיוּ מִצְאִינִן מֵמַעוֹת שֶׁל הַקִּדְשִׁים כְּשֵׁיכּוֹר דְּמִי כֵּל הַגִּבּוֹר וְהִשְׁבַּח שֶׁהִשְׁבִּיחוּ הָאוֹמֵנִין בְּצִנְתָּהוּ וְשֶׁכֵּר הָאוֹמֵנִין וְאוֹמֵר תְּחִלָּה קִדְשֵׁהוּ שִׁישׁ תִּבְנֶמְתָּה לְהֵלֹ עַל הַגִּבּוֹר הַזֶּה וְנִמְלֵא יֵט קִדְשׁ וְהַמַּעוֹת יֵאָרֹ לְחֹלִיין וְיִפְרֻעִין מֵהֶן שֶׁכֵּר הָאוֹמֵנִין מֵמַה שֶׁחִלְּלוּ יֵט הִשְׁבַּח שֶׁהִשְׁבִּיחוּ הָאוֹמֵנִין בְּצִנְתָּהוּ וְיִפְרֻעִין לְאֹמֶן שְׁלוֹ מִמֶּן מַעוֹת שֶׁל חוּלִין יֵט שְׁהֵיוּ כֵּל כְּרִי הַגִּבּוֹר הֵיוּ אֵל לְאֹמֶן שֶׁהֵאֵמִינוּ לֵהֶן כְּרִי הַגִּבּוֹר: **מֵאִי עֲטֵמָה**. בְּיוֹנִן בְּחוֹל מִשּׁוֹם דְּמֵאֵן דְּרַמְתֵּימַרְדֵּן מַעוֹת לִצְדָק הֵצִית לְאַחֶר מְקַדִּישׁ לֵהוּ וְכוּיִן לְמַקְדֵּשׁ לֵהוּ שׁוֹב אֵלֵינוּ יוֹכֵל לְקַוֹת בְּהֵן דְּכֵר שֶׁל חוּלִין בְּהִדְיָא לְפִי שֶׁהַמּוֹכֵר הֵיחַ מוֹעֵל בְּהֵן לְפִיכֵךְ כְּרִי שִׂאמֵר כֵּךְ תְּחִלָּה וְכו' שִׁיחַ מִחוּלִין קוֹדֵם שִׁיבֹאֵהוּ לִידֵי הַמּוֹכֵר: מוֹכֵר

כיון דשיך למיגור אף בדאייתי מעלמא אטו אותם המחוברים באילן א"כ
הפרשיות י' לומר לעולם ידע שפיר דשך למיגור הפרשיות וזכרן הוה
מעקראם ס"ד דהם בקנה קאי אקניס דקן יט דמותר בהנאה ולא ווינן גבי
לדשרה ואילן של הקדש שוים קו דקקו עצמא אסור כאלו ואלו אף הבינים
דאשרה ויה"ש של הקדש כמו שאפרט בסמוך הלאך ליכא למיפדך מידי דהקדש
לאילן הפרשיות כך נראה למורי רבינו הרב ר' פנחס סוגיני
אין של הקדש כיון דאית רוח חיים ואין לריבין לארץ בדנפסאם בסמ
קאי אילן ויבנים ויה"ש גבי אשרה וא"ת ואמאי תנן להסמירא על אשרה ו
למייתי אין מועילין ו' ומתחם בקנה קמתי גבי אשרה דאף על גב דהוי
בהנאה כל נראה למורי: "בבב"ר בחור" ואח"כ "בבב"ר. פירוש לא
סממחור לעשות בנין עד שנאשל כל הבנין לא מהי טעם כלומר למה לא
ימחור קדושת אצטני ויבד להו לאומינן שבערם כדומה ואי
האומינן ממעות של הקדש שאין הקדש מתחלל על המלאכה אצל
דך שבר האומינן מאותן המעות שמתחללו ואלו לחולין ופירש מעו
במארא דתכחות (דף קכ) מגייה ספרים שצירושלס נטולין אצטני מתחור
שנאה דנדות נצור וכל צית דין מתנה עליהם אצל לא שדך לומר

וְלֹא קִשְׁיָא לִר' יוחנן וְר' אבהו: אִרְי יוחנן. מתרגם בפירוש דהא יתנו לאו בן מיידי אלא מאי (עצמו בוודאי אסור): אפרוחים כאן וכאן בן באילן של הקדש בן בשל אשה מהחיתין. משום שצנעם שרצוני: אבל בציצם כאן אסורין. (דלא מריד) דצריכי ליליול וכליל דמי: אלא אסורין הן נוצתן ואיני יכולין לפרוה כביצים דמי ואסידי: אמר שמואל בונין בחול ואחר כך מקדישין. היו קונין כל צורך הבנין ממועזת של חולין וכשנגמר הבנין כלול אִתֵּיהּ היו מקדישין אותו כן שהיו עורר מכל הבנין ושכח האומנין ואומריהן חולין קדשתי שיש באלו מעות על הבנין זה ומנצח ין ופורעין מהן שכן האומנין ופורעין לאתון שלו מעות של חולין שנקנה בהן צורכי הבנין: מ"ט. דב מעות לעבוד הבית לאלתר מקדיש להו וכיון דמקדיש להו יכול לקנות מהן להריד דבר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נבדא דא חמור דברי אבא
חמור דבי יוחנן (עלמא
גמולא) עמלן (עלמא) גמולא
במסכתא ע"ז לא גרם לי
(אשכחן מקרא): ר"ש
ד"ה לא חלמינו דרי דקא
נאן גוראסא חמור שווא
במסכתא ע"ז פ"ד קמ ע"ז
ע"ז גוראסא גמולא
מסכתא חמור שווא אפרסא
הויתא כן: (א) ד"ה לא
אחמור ורי גוראסא גמולא
ע"ז וילא (מקרא)
לדעולא שמועא חמור
מן האלן עמלן וקאשיא לברי
יוחנן: (א) דרי חמור
לא חמור חמורא ע"ז ר"ל
דש חמורא חמורא ורטי
חמור שמועא גמולא
היה לרש"י לנשטא חמורא
והקאשיא דא שמועיה לומר
לא חמורא ע"ז דקאשיא
דקאשיא לא נשקול חמור
לשמועיה ונאחמור חמור
ע"ז שהיה גוראסא רש"י לא
גרם לי (ע"ז): (א) דרי
חמור ע"ז שמועא ר"ל חמור
הנין (א) חמורא חמור
נאחמור חמורא חמור
נאחמור: (א) חמורא חמור
חמור חמור חמור חמור

רבינו גרשום

וגברים שלקחו עצים מעץ
זה חלון. לצורך קורות
מועילים בעצור נצמץ פני
לשום קורות; ולא עשיתי.
הנשרות ונכיה עליו של;
לא שלמים. שלא יבוא
עדיין שום טובב וכובס
בפרשות: 'לא יקום שמו
מותות. שלבו במעלה
כדאי העובר כובס
דמברו לאו אנופ' לא
אצלה שלח חשבר כר;
כמו לאו אדורב מברו;
שהוק שבר כן הנעפס
יש אילן אשרת ויתקן אל
וקחתי יתד חששקס דמור
בנהא. לא ידאיו עופס
מעלמא. דיקא נמי דקתי
גבי הקשר לא נתנו אל
מועילי; א' אמתת שלמא
כר. מדי אורלס אילן כדק
משני. לכו ארעא אימא לך
אדורב אדורב אדמא. לא
נתנו אל מועילי משום
הדקדוק באחא לאח כן
שברוק עסקין קוסב
אין מעלה בנענול אכר

בגידולין דאשירה לעולם אס
יתיו יתיו באפרוחים דהא בק
דלא צריכי לאילן שטסין בכך
צריכין לאימן שעדיין לא גר
כלומר כשהיו בונין בדק הביר
מביאין ממעות של הקדש כג
הבנין קודש והמעות יצאו לח
בונין בחול משום דמאן דמר
ומה"ד הגוברים שלקחו עצים